

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

2Obdo/2/2015

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v registrovej veci obchodnej spoločnosti **G., s. r. o.**, so sídlom Š., IČO: X.X., o dovolaní obchodnej spoločnosti C.C., so sídlom X., registračné číslo X., korešpondenčná adresa B., zastúpenej JUDr. J., advokátom, so sídlom L., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 09. októbra 2014 č. k. 4Cob/76/2013-127, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 09. októbra 2014 č. k. 4Cob/76/2013-127 a uznesenie Okresného súdu v Prešove zo dňa 12. septembra 2013 č. k. 1Exre/84/2013-31 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov ako registrový súd uznesením zo dňa 12. 09. 2013 č. k. 1Exre/84/2013-31 rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia vykoná v obchodnom registri v oddelení Sro vložka č. X. pri G., s. r. o. zápis, ktorým sa vymaže sídlo spoločnosti Š. a štatutárne orgány, konatelia R., I. a spoločníci A., Ing. M. a C., s. r. o. a zapíše sa sídlo spoločnosti B., štatutárne orgány, konatelia B., L. a v časti spoločníci sa zapíše spoločnosť C..

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že dňa 22. 03. 2013 bol súdu doručený návrh navrhovateľa spoločnosti C., zastúpeného riaditeľkou Ing. J. na začatie konania o zosúladenie zapísaného stavu so skutočným stavom podľa § 200a O. s. p. pri spoločnosti G., s. r. o. Navrhovateľ žiadal zosúladiť zapísaný stav v obchodnom registri tak, aby sa obnovil existujúci stav ku dňu 04. 02. 2010, t. j. stav, ktorý bol pred vykonaním zmeny zápisu na základe návrhu uvedeného pod sp. zn. 5Re/245/2010. Vo veci sp. zn. 5Re/245/2010 bol dňa 03. 02. 2010 obchodnému registru Okresného súdu Bratislava I. pri spise obchodnej spoločnosti G., s. r. o. doručený návrh na zápis zmien v časti štatutárnych orgánov spoločnosti, ako aj doložené rozhodnutie jediného spoločníka a Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 01. 02. 2010 ako prílohy návrhu. Konateľom spoločnosti C. je S., ktorý udelil plnomocenstvo Ing. J. na konanie za spoločnosť, ktorá ďalej udelila plnomocenstvo R.. Plnomocenstvo pre I.Š. od spoločnosti C. (ďalej „C.“) bolo zo dňa 21. 09. 2009. Osoba konajúca za spoločnosť C. R. nebol teda oprávnený konať už za C. pri podaní návrhu na registrový súd 03. 02. 2010. Dňa 11. 02. 2010 bol Okresnému súdu Bratislava I. ako registrovému súdu doručený návrh na zápis zmien pri spoločnosti G., s. r. o., zastúpenej A. a Ing. M. v časti štatutárnych orgánov a spoločníkov. Ďalší návrh zo 14. 05. 2010 žiadal vykonať zmenu v sídle spoločnosti.

Okresný súd Prešov ako registrový súd s poukazom na § 200a ods. 3 O. s. p. začal konanie vo veciach obchodného registra podľa § 200a ods. 1 O. s. p., ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom inak, ako na základe návrhu na zápis, zmenu zápisu alebo výmaz údajov podľa osobitného zákona. V konaní bola doložená plná moc C. na zastupovanie splnomocneným zástupcom Ing. J. ako aj doložené odvolanie plnej moci vydané dňa 09. 03. 2009 spoločnosťou C. pre I.Š., ktoré odvolanie je z 21. 09. 2009 a nové plnomocenstvo z toho istého dňa 21. 09. 2009 pre Ing. J.Š. udelené spoločnosťou C.. Ďalej bola doložená korešpondencia týkajúca sa okamžitého skončenia pracovného pomeru s R. a A.. Vzhľadom na to, že príslušný vyšší súdny úradník pochybil, keď povolil vykonať zápis zmien pri spoločnosti G., s. r. o. na základe listín, ktoré boli vyhotovené a podpísané neoprávnenými osobami registrový súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Na odvolanie obchodnej spoločnosti C., s. r. o., IČO: X., odvolanie A., nar. X., bytom B. a odvolanie obchodnej spoločnosti G., s. r. o., so sídlom Š., IČO: X. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 09. októbra 2014

č. k. 4Cob/76/2013-127 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal, že ustanovenie § 200a O. s. p. rieši otázku osobitného konania vo veciach obchodného registra, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom inak, ako na základe návrhu na zápis, zmenu zápisu alebo výmaz údajov podľa osobitného zákona. Osobitným zákonom je myslený Zákon o obchodnom registri č. 530/2003 Z. z. Tu môže konať registrový súd na návrh alebo aj bez návrhu, ak rozhoduje bez návrhu, musí vydať uznesenie o začatí konania podľa § 200a ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd dodal, že spoločnosť C. nebola zapísaná ako spoločník G., preto jeho podanie zo dňa 22. 03. 2013 na registrový súd - Okresný súd Prešov je podnetom na dosiahnutie zhody medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom. Ak je daný takýto podnet, potom registrový súd môže robiť zmeny zapísaných údajov v obchodnom registri len vtedy, ak tvrdené údaje v podnete na začatie konania o zosúladenie zapísaných údajov v obchodnom registri so skutočným stavom sú relevantné, nevzbudzujúce pochybnosti o skutočnostiach, ktoré sú tvrdené vo vzťahu k údajom zapísaným v obchodnom registri a terajším stavom.

Ďalej uviedol, že spoločnosť C. v konaní tvrdila okolnosti prevodu obchodného podielu C. spoločnosti G. nepoverenou osobou R., pretože tomu mala zaniknúť plná moc zastupovať spoločnosť C.. Zdôraznil, že tieto skutočnosti sú predmetom samostatného konania na Okresnom súde Bratislava II. vo veci sp. zn. 22Cb/244/2011, ktoré sa týkajú neplatnosti právnych úkonov a určenia vlastníctva obchodného podielu spoločnosti G., s. r. o., kde navrhovateľom je spoločnosť C. a odporcami A., G., s. r. o., Ing. M. a C., s. r. o. Aj keď Okresný súd Bratislava II. vo veci zatiaľ meritórne nerozhodol, podľa odvolacieho súdu, registrový súd nebol oprávnený v nesporovom konaní podľa § 200a O. s. p. ako osobitnom druhu konania rozhodovať o zmene zapísaných skutočností v obchodnom registri, ktoré sú dôvodom na posudzovanie a rozhodovanie v sporovom konaní pred všeobecným súdom (viď rozhodnutie sp. zn. 2Obdo/71/2012 Najvyššieho súdu SR). Odvolací súd konštatoval, že ak v sporovom konaní zatiaľ súdy nerozhodli o platnosti či neplatnosti prevodu obchodného podielu, nemohol registrový súd prakticky o tej istej veci rozhodovať postupom podľa § 200a O. s. p. a „zosúladzovať“ skutočný stav so stavom zapísaným v obchodnom registri.

Ďalej poukázal na to, že ak podnetu C. na zosúladienie ním tvrdeného skutkového stavu so stavom zapísaným v obchodnom registri predchádza rozhodovanie v sporovom konaní, potom registrový súd nemôže rozhodovať o takomto podnete C. na zmenu zapísaných spoločníkov a konateľov v čase trvania súdneho sporu. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu obchodná spoločnosť C. (C. Ltd.), so sídlom X., registračné číslo X. podala dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 01. januára 2015 a tým, že v konaní sa vyskytla iná vada podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom súdne rozhodnutie spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľka poukázala na ustanovenie § 209a ods. 1, § 211 ods. 1, § 167 ods. 1, § 157 O. s. p., uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 05. 2013 sp. zn. 1ObdoV/10/2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/185/2006.

Podľa dovolateľky je zrejmé, že odvolací súd nerešpektoval ustanovenia, ktoré by umožnili spoločnosti C. reagovať na odvolania podané v predmetnej veci, čím tejto spoločnosti bola podľa jej názoru odňatá možnosť konať pred súdom. Po formálnej stránke považovala dovolateľka za potrebné poukázať na arbitrárnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktoré neobsahuje ani zákonné ustanovenie, na základe ktorého odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil. Uvedenie zákonného ustanovenia pri zastavení konania nemôže byť podľa dovolateľky považované za dostatočné, keďže toto ustanovenie rieši krok nasledujúci po zrušení napadnutého uznesenia. V predmetnom uznesení odvolacieho súdu preto absentuje uvedenie dôvodu a zákonného ustanovenia v prípade zrušenia v zmysle ustanovení § 221 ods. 1 písm. a/ až j/ O. s. p. Dodala, že odvolací súd nebral do úvahy skutočnosť, že vo veci už začal konať Najvyšší súd SR na základe mimoriadneho dovolania zo strany Generálneho prokurátora SR s tým, že dovolací súd uznesením zo dňa 18. 09. 2014 sp. zn. 2MOBdo/2/2013 predĺžil lehotu vo veci odkladu vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 12. 09. 2013 č. k. 1Exre/84/2013-31.

Na základe všetkých uvedených skutočností dovolateľka navrhla, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 07. októbra 2014 č. k. 13Cob/315/2014-73 zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Spoločnosť C., s. r. o. vo vyjadrení k dovolaniu označila dovolanie za neprípustné a účelové, nakoľko vyjadrenie dovolateľky k odvolaniu nemohlo privodiť zmenu stavu. Spoločnosť si uplatnila náhradu trov dovolacieho konania v sume 69,91 eur.

Spoločnosť G., s. r. o. vo svojom vyjadrení k dovolaniu taktiež poukázala na jeho neprípustnosť, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo zmenené a žiadne vyjadrenie nemohlo zmeniť skutočnosť, že súd prvého stupňa nemal oprávnenie za daného skutkového stavu rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimocnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p. v znení účinnom do 01. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne

obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto vád, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Ďalej prípustnosť dovolania proti uzneseniu upravuje ust. § 239 O. s. p. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 239 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľka vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietala a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerail na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Dovolací súd zdôrazňuje, že z hľadiska uvedeného ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. nie je rozhodujúce, či účastník konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach.

Dovolateľka v mimoriadnom opravnom prostriedku namietala, že v konaní pred odvolacím súdom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že jej súdy nedoručili odvolania proti uzneseniu súdu prvého stupňa a týmto postupom jej odňali právo vyjadriť sa k odvolaniam. Súčasne namietala arbitrárnosť uznesenia odvolacieho súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Prešov uznesením č. k. 1Exre/84/2013-31 z 12. septembra 2013 rozhodol tak, že po jeho právoplatnosti súd vykoná v obchodnom registri v odd. Sro vložka číslo X. pri G., s. r. o. zápis o výmaze sídla spoločnosti, štatutárnych orgánov - konateľov R., I. a spoločníkov A., Ing. M., C., s. r. o. a zapíše sídlo spoločnosti, štatutárne orgány - konateľov B., E. a spoločníka C.. V prejednávanej veci registrový súd postupoval podľa ustanovenia § 200a ods. 1 O. s. p., nakoľko sa mala dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom. Registrový súd začal konanie bez návrhu, preto dňa 11. septembra 2013 vydal uznesenie o začatí konania, predmetom ktorého bola zmena zápisu údajov v obchodnom registri v odd. Sro vložka číslo X. pri G., s. r. o. Uvedené rozhodnutie súd prvého stupňa doručil spoločnosti G., s. r. o., jej zástupcovi Mgr. A. a Ing. J..

Na odvolanie obchodnej spoločnosti C., s. r. o., IČO: X., A., nar. X., bytom B. a obchodnej spoločnosti G., s. r. o., so sídlom Š., IČO: X. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 09. októbra 2014 č. k. 4Cob/76/2013-127 uznesenie

súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Rozhodnutie doručil právnym zástupcom odvolateľov, Ing. J. a Okresnej prokuratúre Prešov.

Podľa § 200a ods. 1, ods. 2, ods. 3 O. s. p. konanie vo veciach obchodného registra je konanie, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom inak ako na základe návrhu na zápis, zmenu zápisu alebo výmaz údajov podľa osobitného zákona. Konanie vo veciach obchodného registra môže registrový súd začať aj bez návrhu. Ak sa konanie vo veciach obchodného registra začína na návrh, tento návrh musí byť doložený listinami preukazujúcimi skutočnosť, ktoré sa majú do obchodného registra zapísať. Podanie, ktoré nemá náležitosti návrhu sa považuje za podnet na začatie konania bez návrhu.

Podľa § 94 ods. 1 veta prvá, ods. 2 O. s. p. v konaní, ktoré možno začať i bez návrhu sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať. Ak sa niekto z tých, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať, nezúčastní konania od jeho začatia, vydá súd len čo sa o ňom dozvie uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka.

Podľa § 209a ods. 1 O. s. p., ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

Podľa § 211 ods. 1 tretia veta O. s. p. odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 tak, že sám vykoná doručovanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Základnému právu uvedenému v čl. 46 Ústavy SR zodpovedá taký postup súdu, v rámci ktorého hodnotí nielen formálne znaky rozhodnutia predloženého mu na súdne preskúmanie, ale aj to, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd účastníka konania. Postup súdu, v ktorom zanedbal niektorý z týchto prvkov zakladá porušenie základného práva podľa čl. 46 Ústavy SR.

V prejednávanej veci si dovolací súd osvojil právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/18/2010 zo dňa 14. júla 2010. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. I. ÚS 188/2011 zo dňa 09. júna odmietol sťažnosť proti tomuto uzneseniu, nakoľko dospel k záveru, že z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu nemožno vyvodit' nič, čo by signalizovalo, že zvolená interpretácia relevantných právnych noriem by bola svojvoľná, majúca za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Najvyšší súd svojím postupom aplikoval relevantné ustanovenia O. s. p. podľa ich obsahu.

Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené totožne uvádza, že konanie, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom obsiahnutým v obchodnom registri a skutočným stavom má povahu súdneho nesorového konania a možno ho začať aj bez návrhu (§ 200a ods. 2, 3 O. s. p.). Súd prvého stupňa tým, že vydal uznesenie o začatí konania nepovažoval dovolateľku za osobu oprávnenú na podanie takého návrhu a konal podľa ustanovenia § 200a ods. 3 O. s. p.

Pre vymedzenie okruhu účastníkov tohto konania treba vychádzať z ustanovenia § 94 ods. 1 O. s. p., ktoré považuje za účastníkov konania aj osoby o právach alebo povinnostiach, ktorých sa má konať a rozhodnúť. Účastníkom podľa tohto ustanovenia môže byť aj osoba, ktorej práva a povinnosti nie sú riešené priamo výrokom rozhodnutia súdu, ale rozhodnutie má na ne priamy vplyv. Každý o koho právach a povinnostiach sa v súdnom konaní rozhoduje, má právo na spravodlivý súdny proces. Pod tým je treba rozumieť okrem iného právo zúčastniť sa konania a v rámci neho uplatňovať procesné práva.

Konanie vo veciach obchodného registra t. j. konanie, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi skutočným právnym stavom a zápisom v obchodnom registri môže teda súd začať aj bez návrhu, preto v danom konaní sú účastníkmi i osoby, o ktorých právach a povinnostiach sa má konať. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanej registrovej veci sa koná aj práve dovolateľky.

V prípade nahradenia vymazaných osôb z obchodného registra inými osobami, novozapísané osoby nadobúdajú všetky práva a povinnosti, ktoré zákon spája s výkonom jednotlivých funkcií spoločnosti s ručením obmedzeným. Výmazom osoby konateľa a spoločníkov, títo strácajú reálnu možnosť riadiť spoločnosť, prípadne podieľať sa na zisku spoločnosti.

Spoločníci (a konatelia) sú z tohoto dôvodu v časti svojich zápisov účastníkmi konania o dosiahnutie zhody. Keďže súd prvého stupňa nepribral do konania zápisom dotknutú dovolateľku a ako účastníčke konania jej nedoručil odvolania a uvedený nedostatok nebol odstránený ani v konaní pred odvolacím súdom, odňali súdy svojim postupom dovolateľke ako účastníčke možnosť konať pred súdom. Na tomto základe dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľka opodstatnene namieta existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., výskyt ktorej zakladá prípustnosť jej dovolania a zároveň opodstatnenosť dovolania.

Táto procesná vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie postihnuté takouto vadou nie je možné považovať za správne. Takouto vadou je postihnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 09. októbra 2014 č. k. 4Cob/76/2013-127 a uznesenie Okresného súdu v Prešove zo dňa 12. septembra 2013 č. k. 1Exre/84/2013-31 podľa ustanovenia § 243b ods. 2, 3 O. s. p. v platnom a účinnom znení zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania v zmysle § 243d ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. júna 2015

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Ingrid Habánová